

[Niels Ravn.]

højeste grad behov for, hvis de skal kunne få en tålelig start, således som forholdene inden for landbruget er i dag.

Vi anbefaler også at stemme for nr. 7 og nr. 8, der jo er af rent teknisk karakter.

Om lovforslaget i sin helhed vil jeg gerne sige, at vi i det konservative folkeparti beklager, at man nu, når man endelig skrider til en lovgivning, der skulle støtte de nyetablerede unge landmænd, kommer med et lovforslag, der i virkeligheden giver en alt for ringe støtte. For hvad er det, man byder disse unge landmænd? Man byder dem, at de først skal låne alt det, de kan, også i tredjeprioriteringsinstitutterne, og når de så har gjort det, kommer staten og giver dem et kursudligningslån. Det betyder ganske vist, at de i startøjeblikket, ved overtagelsen af ejendommen, slipper for kurstabet; men allerede dagen efter, at de har erhvervet ejendommen, kommer der en forøget byrde, for så skal de straks begynde at forrente og afdrage det oprindeligt tagne lån, og når så 5 år er gået, øges byrden yderligere. Så skal de have en dobbelt forrentning og et dobbelt afdrag, idet de jo foruden at forrente og afdrage det oprindelige lån samtidig skal forrente og afdrage kursudligningslånet.

Det er efter vor opfattelse en for ringe hjælp til disse unge landmænd, og vi mener, at vi burde gå anderledes effektivt ind. Det er derfor, vi har foreslået, at man i stedet skulle give dem et direkte statslån på indtil 15 pct. af handelsværdien, således som vi foreslog, da vi havde udlånene i henhold til statshusmandsloven til behandling her i marts måned. Da pegede vi på, at man passende kunne have taget nogle af de stærkt forøgede midler, der stilles til rådighed i henhold til denne lov, og som i meget stor udstrækning bruges på en højst forældet måde. Man afviste os. Nu har vi igen foreslået, at man eventuelt kunne tage af kornfondens midler. Igen afvisning.

Jeg skal ikke genoptage den diskussion med hr. Svend Haugaard, som fandt sted under behandlingen af de forrige lovforslag; men han sagde til sidst, at nu var han endelig blevet klar over, at det kun var 14 mill. kr.; der skulle overføres. Hvis hr. Svend Haugaard havde gjort sig til vane at læse betænkningerne i hvert fald fra de

udvalg, han selv er medlem af, så ville han allerede i marts have vidst, at det drejede sig om dette beløb. Dengang stillede vi i betænkningen konkret visse tal op, og han kunne af dem have set, at det drejede sig om mellem 14 og 18 mill. kr., idet det svarer til et lån på 15 pct. inden for handelsværdien — ja, det er sikkert det dobbelte af det, som skal stilles til rådighed i henhold til landbrugsministerens lovforslag.

Vi er naturligvis glade for, at man nu i beskedent omfang kommer de nyetablerede til hjælp. Vi beklager, at det sker på den måde, det gør. Det bliver alt for byrdefuldt, alt for vanskeligt for de unge landmænd at klare dagen og vejen med den store rentebyrde og den dobbelte afdragsbyrde, som flertallet her pålægger dem. Bevarelsen af de unge ved erhvervet er betingelsen for, at erhvervet kan leve videre; det er simpelt hen en livsbetingelse for erhvervet, og vil man ikke yde støtten her, så er al den øvrige støtte, der ydes, faktisk ydet forgæves; så har man nemlig ikke den livsnerv i landbrugserhvervet, som er nødvendig for, at det skal kunne overleve.

Thomas Christensen: Det er et gammelt dogme her i landet, at vi har nogle ganske udmærkede kreditordninger for landbruget. Det har ytret sig på den måde, at først har man fået en førsteprioritet i kreditforeningerne, så en andenprioritet i hypotekforeningerne og så en tredje i realkreditfonden plus banker og sparekasser — det vil sige en stadig stigende gældsbyrde og, til overflod, med en stadig stigende rentebyrde. Nu kommer man altså til staten — og det vil man sikkert gøre i stigende omfang fremover — men det rejser, som jeg nævnte i første omgang, spørgsmålet om ejendomsformen; det rejser det spørgsmål, om det ikke er på tide, vi får en ny jordlovgivning. Det er et spørgsmål, som vi bliver nødt til at tage op.

De unge, der står over for at skulle købe landbrug i dag, kan imidlertid have hårdt brug for en håndsækning nu. Dette lovforslag må opfattes som en foreløbig nødhjælp, og derfor kan jeg anbefale det i den foreliggende form med de ændringer, som udvalget er blevet enigt med landbrugsministeren om.

Når vi i udvalget er gået over fra areal-